

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 5.2.2003
COM(2003) 51 definitief

2003/0029 (COD)

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de
Gemeenschap en de tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto**

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. MOTIVERING VAN HET VOORSTEL

1.1 Algemene beschouwingen

De hier voorgestelde beschikking inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto dient in de plaats te komen van Beschikking 93/389/EEG van de Raad inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de Gemeenschap¹, waarbij een systeem werd ingesteld voor de bewaking van de antropogene emissies van broeikasgassen en de evaluatie van de vorderingen bij het nakomen van de verbintenissen ten aanzien van deze emissies.

Met de herziening van Beschikking 93/389/EEG wordt beoogd:

- het bewakingssysteem af te stemmen op de rapportageverplichtingen en de richtsnoeren voor de uitvoering van het VN-Raamverdrag inzake klimaatverandering ("UNFCCC") en het Protocol van Kyoto, met betrekking waartoe op de zevende vergadering van de Conferentie der Partijen ("COP7") in Marrakech politieke overeenstemming is bereikt en juridisch verbindende besluiten zijn genomen;
- extra informatie over de emissieprognoses op lidstaat- en Gemeenschapsniveau te verschaffen en een harmonisatie van deze emissieprognoses tot stand te brengen in het licht van de ervaring die met het huidige bewakingssysteem is opgedaan; en
- te voorzien in rapportagevoorschriften en uitvoeringsmaatregelen met betrekking tot de "lastenverdeling" tussen de Gemeenschap en haar lidstaten.

De Europese Gemeenschap heeft op 31 mei 2002 het Protocol van Kyoto geratificeerd krachtens Beschikking 2002/358/EG². Het onderhavige voorstel zal de Gemeenschap en de lidstaten helpen om de rapportagevoorschriften uit hoofde van zowel het UNFCCC als het Protocol van Kyoto na te leven en in het algemeen bijdragen tot de tijdige beschikbaarheid, consistentie, nauwkeurigheid, volledigheid, transparantie en vergelijkbaarheid van de gerapporteerde informatie.

Gezien de vrij technische aard van de overeengekomen UNFCCC-richtsnoeren bepaalt Beschikking 93/389/EEG inzake het bewakingssysteem dat de na te leven voorschriften nader worden omschreven door middel van richtsnoeren die via een comitéprocedure worden vastgesteld. Het onderhavige voorstel bevat een soortgelijke bepaling; toch werd het wenselijk geacht een aantal belangrijke bepalingen in de beschikking zelf op te nemen. Teneinde de rapportageverplichtingen voor de lidstaten te beperken, werd vastgesteld dat krachtens de nieuwe verslagleggingseisen alleen gegevens hoeven te worden medegedeeld die van belang zijn op Gemeenschapsniveau.

¹ PB L 167 van 9.7.1993, blz. 31. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 99/296/EG (PB L 117 van 5.5.1999, blz. 35) [en Verordening (EG) nr. xxxx/2002 (PB L xxx van x.x.2002, blz. x)].

² Beschikking 2002/358/EG betreffende de goedkeuring, namens de Europese Gemeenschap, van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de in dat kader aangegane verplichtingen (PB L 130 van 15.5.2002, blz. 1).

Voorts worden aanpassingen aangebracht wat betreft de frequentie van de overlegging van gegevens. Overeenkomstig de structuur van het Protocol van Kyoto en de desbetreffende UNFCCC-richtsnoeren wordt ten aanzien van de rapportage-eisen een onderscheid gemaakt tussen een jaarlijkse en een periodieke rapportageverplichting. De programma's en prognoses van de lidstaten inzake klimaatverandering worden immers niet jaarlijks gewijzigd; daarom wordt voorgesteld de jaarlijkse verslaglegging om te zetten in een periodieke. Wel zijn nadere bepalingen opgenomen met betrekking tot het type prognoses, omdat de ervaring die met de vigerende bepalingen is opgedaan, de noodzaak van uitvoerigere en meer gedetailleerde gegevens terzake aan het licht heeft gebracht.

Beschikking 93/389/EEG werd al substantieel gewijzigd bij Beschikking 99/296/EG. De ingrijpende nieuwe wijzigingen van Beschikking 93/389/EEG die thans worden voorgesteld, breiden de werkingssfeer ervan uit tot aspecten zoals registers, flexibele mechanismen en samenwerking bij procedures in het kader van het Protocol van Kyoto. Daarom wordt er met het oog op een grotere duidelijkheid en transparantie de voorkeur aan gegeven de bestaande beschikking te vervangen in plaats van deze te wijzigen. Dit zal ervoor zorgen dat de belanghebbende partijen zich kunnen baseren op één enkel duidelijk en samenhangend juridisch instrument in plaats van op fragmentaire wijzigingen van de bestaande beschikking.

Een concordantietabel is aan dit voorstel gehecht.

1.2 Beoogde milieudoelstellingen

Artikel 2 van het EG-Verdrag bepaalt dat één van de taken van de Gemeenschap bestaat in het bevorderen van een hoog niveau van bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu. Te dien einde dient het optreden van de Gemeenschap een beleid op het gebied van het milieu te omvatten (artikel 3, lid 1, van het EG-Verdrag). Dit beleid moet bijdragen tot het nastreven van de volgende doelstellingen:

- behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu;
- bescherming van de gezondheid van de mens;
- behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen;
- bevordering op internationaal vlak van maatregelen om het hoofd te bieden aan regionale of mondiale milieuproblemen.

2. KEUZE EN MOTIVERING VAN DE RECHTSGROND

Het voorstel beoogt de verdere totstandbrenging van de doelstellingen van het milieubeleid van de Gemeenschap als omschreven in artikel 174 van het EG-Verdrag. Bijgevolg is het voorstel gebaseerd op artikel 175, lid 1, van het Verdrag (medebeslissingsprocedure), dat de specifieke rechtsgrond vormt voor het milieubeleid van de Gemeenschap en waarop ook Beschikking 93/389/EEG van de Raad is gebaseerd.

3. SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

3.1 Wat is de bedoeling van de voorgenomen maatregel, gelet op de verplichtingen van de Gemeenschap?

Overeenkomstig artikel 2 van het EG-Verdrag is één van de taken van de Gemeenschap de bevordering van een hoog niveau van bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu.

3.2 Wat is de communautaire dimensie van het probleem?

Zowel de Gemeenschap als de lidstaten zijn partij bij het Protocol van Kyoto. Bij Beschikking 2002/358/EG zijn de lidstaten overeengekomen hun verplichtingen uit hoofde van het Protocol van Kyoto gezamenlijk na te komen en hebben zij verschillende emissiebeperkings-/verminderingsdoelstellingen voor de afzonderlijke lidstaten afgesproken met het oog op de naleving door de Gemeenschap als geheel van de op internationaal niveau aangegane, juridisch verbindende verplichtingen.

3.3 Wat is de meest doelmatige aanpak, gelet op de mogelijkheden van de Gemeenschap en die van de lidstaten?

Als partij bij het UNFCCC en het Protocol van Kyoto is de Gemeenschap verplicht stappen te ondernemen, wil zij in staat zijn haar rapportageverplichtingen uit hoofde van genoemde overeenkomsten na te leven. De belangrijkste verantwoordelijkheid voor het rapporteren van de jaarlijkse emissies blijft berusten bij de lidstaten. Teneinde de rapportageverplichtingen van de lidstaten te beperken, hoeven krachtens de nieuwe rapportage-eisen alleen gegevens te worden overgelegd die op Gemeenschapsniveau van belang zijn.

3.4 Wat zijn de nadelen indien de Gemeenschap niets onderneemt?

Indien de Gemeenschap geen maatregelen neemt, zal zij niet in staat zijn haar internationale rapportageverplichtingen na te komen. Dit zou resulteren in een verlies van geloofwaardigheid van de EU in de internationale onderhandelingen over de bestrijding van de klimaatverandering.

3.5 Over welke instrumenten beschikt de Gemeenschap om haar doelstellingen te realiseren?

Om haar rapportageverplichtingen te kunnen nakomen, dient de Gemeenschap te beschikken over tijdig ingediende, volledige, consistente en nauwkeurige jaarlijkse gegevens van de lidstaten.

3.6 Evenredigheid

Ten tijde van de vaststelling van Beschikking 93/389/EEG werd overwogen of een communautaire maatregel in de vorm van een richtlijn op dit gebied evenredig zou zijn met het beoogde doel. Het onderhavige voorstel beoogt de vervanging van Beschikking 93/389/EEG.

4. KOSTPRIJS DIE VOOR DE LIDSTATEN AAN DE UITVOERING VAN HET VOORSTEL IS VERBONDEN

De lidstaten hebben de wetten en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden die noodzakelijk zijn voor de naleving van Beschikking 93/389/EEG. Uit de verslagen van de lidstaten is niet gebleken dat de tenuitvoerlegging van Beschikking 93/389/EEG tot grote financiële problemen heeft geleid. Door de bekrachtiging van het Protocol van Kyoto, waarin de in dit voorstel vervatte rapportage-eisen worden omschreven, hebben de lidstaten reeds aanvaard de lasten van de daarmee samenhangende rapportageplicht te dragen. Daarom kan

ervan worden uitgegaan dat de aanneming van dit voorstel niet zal resulteren in een sterke stijging van de uitgaven.

5. RESULTATEN VAN HET OVERLEG MET DE BELANGHEBBENDE PARTIJEN

5.1 Lidstaten

De mededeling over de uitvoering van de eerste fase van het Europees programma inzake klimaatverandering (EPK) werd in oktober 2001 aan de Raad voorgelegd. In deze mededeling kondigde de Commissie haar voornemen aan om tegen de tweede helft van 2002 een wijziging van de beschikking inzake het bewakingssysteem voor te bereiden. In zijn conclusies van 12 december 2001 aangaande de EPK-mededeling heeft de Raad verklaard verheugd te zijn over het voornemen van de Commissie om een herziening van Beschikking 1993/389/EEG, als gewijzigd, voor te stellen teneinde de doeltreffendheid van de controle op de uitvoering van beleidsinitiatieven en maatregelen te verbeteren, en heeft hij gesteld dat dit voorstel tevens het kader dient te scheppen dat nodig is om te garanderen dat de Gemeenschap en haar lidstaten voldoen aan de vereisten inzake verslaglegging en broeikasgasboekhouding uit hoofde van de artikelen 5 en 7 van het Protocol van Kyoto. De Raad heeft de Commissie aangespoord haar voorstel zo spoedig mogelijk uit te werken en na te gaan hoe de kwaliteit en de nauwkeurigheid van de verslaglegging over beleidsinitiatieven en maatregelen alsmede over de uitstoot en de verwijdering van alle broeikasgassen, met inbegrip van de methodologische aspecten, kan worden verbeterd. In het Comité voor het bewakingssysteem werden de grote lijnen van het voorstel op 12 maart 2002 aan de lidstaten voorgesteld.

5.2 NGO's en bedrijfsleven

Aangezien dit voorstel voor een beschikking betrekking heeft op rapportage-eisen ten aanzien van en gegevensuitwisseling tussen de lidstaten en de Commissie alsook op de verslaglegging aan het UNFCCC, zijn er geen specifieke belangen van niet-gouvernementele organisaties of van het bedrijfsleven in het geding.

6. UITVOERIGE TOELICHTING BIJ HET VOORSTEL

Voorwerp van de beschikking (artikel 1)

Op COP7 te Marrakech (29 oktober - 10 november 2001) werden gedetailleerde richtsnoeren voor de jaarlijkse rapportage van de uitstoot van broeikasgassen alsmede richtsnoeren voor de instelling van inventarisatiesystemen (artikel 5, lid 1, van het Protocol van Kyoto) en nationale registers door de partijen bij het Protocol van Kyoto goedgekeurd. Aangezien de Gemeenschap partij is bij het Protocol van Kyoto (Beschikking 2002/358/EG van de Raad), moet het toepassingsgebied van het bewakingssysteem (als omschreven in Beschikking 93/389/EEG zoals gewijzigd bij Beschikking 99/296/EG) dienovereenkomstig worden uitgebreid. Tevens wordt de werkingssfeer van de beschikking nader gespecificeerd zodat duidelijk wordt gemaakt dat zij tevens betrekking heeft op de verwijdering van broeikasgassen door "putten".

Wat de verslaglegging door de Europese Gemeenschap en haar lidstaten bij het UNFCCC betreft, moet de beschikking garanderen dat de basisbeginselen van de UNFCCC-richtsnoeren inzake rapportage worden nageleefd.

Nationale programma's (artikel 2)

Een permanente dwingende eis met het oog op de naleving van de verbintenissen uit hoofde van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto is de tenuitvoerlegging en periodieke actualisering van nationale programma's voor de beperking en/of vermindering van door de mens veroorzaakte broeikasgasemissies en de transparante bewaking van de feitelijke en verwachte uitstoot. Deze kernelementen van het bestaande bewakingssysteem worden dan ook behouden. Het artikel werd geactualiseerd door de schrapping van het eerste streepje, dat betrekking had op de verbintenis die de Gemeenschap was aangegaan om tegen 2000 haar CO₂-uitstoot te stabiliseren (een doel dat inderdaad werd gerealiseerd) en lichtelijk aangepast door de toevoeging van een verwijzing naar de vereiste informatie, als omschreven in artikel 3, lid 2, en van een kennisgevingsprocedure voor de informatie die door de lidstaten aan de Commissie moet worden verstrekt en vice versa.

Verslaglegging door de lidstaten (artikel 3)

Naast de bestaande UNFCCC-rapportagerichtsnoeren met betrekking tot de jaarlijkse inventarissen³ werden op COP7 gedetailleerde richtsnoeren voor de jaarlijkse verslaglegging met betrekking tot broeikasgassen door de partijen bij het Protocol van Kyoto goedgekeurd. De eisen inzake jaarlijkse rapportage hebben betrekking op de inventarissen van broeikasgasemissies alsook op aanvullende informatie die overeenkomstig artikel 7, lid 1, van het Protocol van Kyoto door middel van richtsnoeren wordt omschreven. Kwantitatieve informatie over de uitgestoten en verwijderde hoeveelheden als bedoeld in artikel 3, leden 3 en 4, van het Protocol van Kyoto moet aan de Commissie worden medegedeeld, samen met inventarisgegevens gebaseerd op de richtsnoeren inzake goede praktijken van de intergouvernementele werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) die momenteel worden uitgewerkt en waarvan de toepassing zal worden voorgeschreven bij uitvoeringsbepalingen die uit hoofde van deze beschikking zullen worden aangenomen. De aanvullende jaarlijkse informatie in het kader van het Protocol van Kyoto omvat de informatie in samenhang met artikel 3, leden 3 en 4, van het Protocol van Kyoto.

De rapportage van specifieke aanvullende informatie is eveneens vereist ter vergemakkelijking van de jaarlijkse en periodieke EG-kennisgevingen aan het UNFCCC. In de jaarlijkse verslagen betreffende de EG-inventarissen die zij bij het UNFCCC indient, moet de EG ervoor zorgen dat op lidstaatsniveau aan de verslagleggingseisen inzake methodologische keuzes, bijvoorbeeld in verband met putten, wordt voldaan. Het artikel bevat de algemene verslagleggingseis terzake, maar voor het vaststellen van de bijzonderheden zal gebruik worden gemaakt van EG-uitvoeringsbepalingen (artikel 3, lid 3). De eisen betreffende de gegevens over putten zullen worden afgestemd op de IPCC-verslagleggingsrichtsnoeren die momenteel worden uitgewerkt. Rapportage is ook vereist met betrekking tot alle verrichtingen betreffende de diverse boekhoudkundige eenheden die in het kader van het Protocol van Kyoto werden ingesteld.

Voorgesteld wordt, de indieningstermijn voor de jaarlijks door de lidstaten aan de Commissie te verstrekken gegevens te wijzigen van 31 december in de daaropvolgende 15e januari. Daarmee wordt ingegaan op het verzoek om meer tijd dat sommige lidstaten in het Comité voor het bewakingssysteem hebben geformuleerd, terwijl er zo toch voldoende tijd wordt gelaten voor het verwerken van de ingediende gegevens vóór 15 april, de termijn voor de jaarlijkse verslaglegging door de Gemeenschap aan het UNFCCC.

³ Zie FCCC/CP/1999/7.

Naast de eisen inzake jaarlijkse rapportage zijn er ook verplichte periodieke kennisgevingen aan het UNFCCC, die onder andere betrekking hebben op de verslaglegging over het complementaire karakter van het gebruik van de Kyoto-mechanismen alsook over de genomen beleidsinitiatieven en maatregelen. De desbetreffende verslagen van de lidstaten moeten tot informatie op EG-niveau worden gecombineerd. Voorgesteld wordt, door middel van uitvoeringsbepalingen betreffende het bewakingssysteem nadere richtsnoeren te geven die garanderen dat een zinvolle synthese van bedoelde gegevens over het complementaire karakter van deze mechanismen mogelijk is.

Rekening houdend met de frequentie waarmee de nationale emissieprognoses worden geactualiseerd, wordt voor de verslaglegging op dit gebied overgegaan op een tweejaarlijkse frequentie, waarbij de indieningstermijn met het oog op de consistentie eveneens wordt vastgesteld op 15 januari (tweejaarlijks), beginnend in 2005.

Teneinde de kwaliteit van de informatie te verbeteren, is de lijst van elementen die de lidstaten verplicht zijn in hun periodieke verslagen te rapporteren, uitgebreid en enigszins gewijzigd in overeenstemming met de discussies die daarover in het Comité voor het bewakingssysteem hebben plaatsgevonden. Er moet verslag worden uitgebracht over de beleidsinitiatieven en maatregelen, inclusief het doel, de aard en de stand van de uitvoering daarvan alsmede kwantitatieve ramingen van de effecten van de maatregelen. Uit de ervaring die met het huidige bewakingssysteem is opgedaan, blijkt dat er behoefte is aan verdere harmonisatie van de verslaglegging met betrekking tot de beleidsinitiatieven en maatregelen en de prognoses van de lidstaten; hierin zal worden voorzien door middel van de herziene uitvoeringsbepalingen die in het kader van deze beschikking worden vastgesteld. Tot dusver is een gedegen beoordeling van het beleid en de prognoses van de lidstaten moeilijk gebleken doordat zich in het huidige systeem aanzienlijke methodologische verschillen voordoen. Betrouwbare emissieprognoses zijn van cruciaal belang voor een tijdig functionerend waarschuwingssysteem en om gevallen van niet-naleving te voorkomen.

Door middel van specifieke uitvoeringsbepalingen uit hoofde van deze beschikking (artikel 3, lid 3) zullen gedetailleerde voorschriften worden gegeven waarin wordt gespecificeerd welke elementen van de balansen betreffende putten voor de rapportage in het kader van het bewakingssysteem van belang zijn. Of de EG de verbintenissen van Kyoto kan naleven, zal afhangen van het bestaan van adequate nationale inventarisatiesystemen en goed functionerende nationale registratiesystemen. De kennisgeving van iedere verandering in deze systemen is dan ook van cruciaal belang voor de Gemeenschap en is trouwens ook vereist krachtens het Protocol van Kyoto. Daarnaast zal in de uitvoeringsbepalingen betreffende het EG-bewakingssysteem een reeks indicatoren voor kooldioxide en andere onder het Protocol van Kyoto vallende broeikasgassen worden gespecificeerd waarover in het Comité voor het bewakingssysteem in principe reeds overeenstemming is bereikt.

Ten slotte zullen de partijen bij het Protocol van Kyoto na afloop van de eerste verbintenisperiode van het Protocol in 2012 gedurende een extra periode de handel in emissierechten kunnen voortzetten teneinde hun verbintenissen ingevolge het Protocol na te komen. Van de betrokken partijen wordt verlangd dat zij bijkomende informatie verstrekken met betrekking tot de verrekening van de toegewezen hoeveelheid, naast het in Besluit 19/CP.7 van de akkoorden van Marrakech bedoelde verslag dat bij het verstrijken van deze extra periode voor nakoming van de verplichtingen moet worden ingediend⁴.

⁴ Zie FCCC/CP/2001/13/Add.2, blz. 68, punt 49.

Inventarisatiesysteem van de Europese Gemeenschap (artikel 4)

Bij dit artikel wordt een communautair broeikasgas-inventarisatiesysteem uit hoofde van het Protocol van Kyoto in het leven geroepen en wordt ervoor gezorgd dat aan de eisen betreffende het functioneren van nationale systemen voor de schatting van antropogene broeikasgasemissies per bron en broeikasgasverwijderingen per put, zoals vervat in de UNFCCC-richtsnoeren (conform artikel 5, lid 1, van het Protocol van Kyoto⁵), wordt voldaan. De naleving van de richtsnoeren van het Protocol van Kyoto door de Gemeenschap en de kwaliteit van de communautaire broeikasgasinventaris zijn afhankelijk van de implementering van nationale inventarisatiesystemen in de lidstaten en de kwaliteit van de inventarissen van die lidstaten. Daarom bevat artikel 4, lid 4, de algemene eis dat de in artikel 5, lid 1, van het Protocol van Kyoto bedoelde richtsnoeren uiterlijk op 31 december 2004 door alle lidstaten op nationaal niveau volledig ten uitvoer moeten zijn gelegd. Artikel 4, lid 1, verschaft een passende basis voor de bestaande procedure voor het opvullen van hiaten in de communautaire inventaris wanneer gegevens van de lidstaten ontbreken. De procedures zullen uitvoeriger worden omschreven door middel van de uitvoeringsbepalingen die uit hoofde van deze beschikking worden vastgesteld.

De technische bijzonderheden zullen worden geregeld via de comitéprocedure (uitvoeringsbepalingen met betrekking tot het EG-bewakingssysteem), rekening houdend met het feit dat voor bepaalde deelaspecten van het functioneren van een EG-inventarisatiesysteem voor broeikasgassen reeds regelingen en procedures zijn ingevoerd op basis van Beschikking 93/389/EEG van de Raad als gewijzigd bij Beschikking 99/296/EG van de Raad. Voorts doet artikel 4, lid 3, recht aan de specifieke en cruciale ondersteunende rol die het Europees Milieuagentschap in het EG-inventarisatiesysteem speelt.

Evaluatie van de geboekte vooruitgang (artikel 5)

Teneinde te beoordelen of de Gemeenschap en haar lidstaten op koers liggen om hun doelstellingen in het kader van het Protocol van Kyoto te realiseren, m.a.w. of de feitelijke vooruitgang (gerapporteerde uitstoot) en de verwachte vorderingen (de geraamde effecten van beleidsinitiatieven en maatregelen voor uitstootvermindering en de emissieprognoses) in overeenstemming zijn met het streefpad, moet de bestaande jaarlijkse rapportage aan de Raad en het Parlement worden voortgezet. Dit primaire alarmsysteem moet worden gezien in het licht van artikel 10, dat voorziet in een toetsing van de mate waarin de verbintenissen worden nagekomen. Naar aanleiding van deze toetsing worden in voorkomend geval extra maatregelen genomen op Gemeenschaps- of lidstaatsniveau.

Bovendien schrijft artikel 3, lid 2, van het Protocol van Kyoto voor dat de partijen tegen 2005 aantoonbare vorderingen maken bij de nakoming van hun verplichtingen; tegen 1 januari 2006 moet een speciaal rapport over *aantoonbare vorderingen* bij het UNFCCC worden ingediend. Het is dienstig dat nadere specifieke bepalingen betreffende bijkomende aspecten van de rapportage van aantoonbare vorderingen worden vastgesteld; artikel 3, lid 3, voorziet hierin. Met het oog op het in artikel 5, lid 3, bedoelde verslag aan het UNFCCC dient de Commissie tegen 15 januari 2005 over de in die bepalingen bedoelde informatie te beschikken.

⁵ Zie UNFCCC-besluit 20/CP.7 in document FCCC/CP/2001/13/Add.3.

Ten slotte wordt in artikel 5, lid 4, verwezen naar de specifieke en cruciale ondersteunende rol van het Europees Milieuagentschap bij de beoordeling van en verslaglegging over de gemaakte vorderingen.

Nationale registers (artikel 6)

De in artikel 7, lid 4, van het Protocol van Kyoto bedoelde richtsnoeren schrijven voor dat elke partij van bijlage I een nationaal register instelt en bijhoudt teneinde te garanderen dat een nauwkeurige boekhouding wordt gevoerd van verlening, bezit, overdracht, verwerving, annulering en afboeking van toegewezen eenheden ("assigned amount units", AAU's), emissiereductie-eenheden ("emission reduction units", ERU's), gecertificeerde emissiereducties ("certified emission reductions", CER's) en verwijderde eenheden ("removal units", RMU's). Als partijen bij het Protocol van Kyoto zijn de Gemeenschap en de lidstaten er dus toe gehouden, een nationaal register in te stellen. Conform Beschikking 2002/358/EG worden de aanvankelijk toegewezen hoeveelheden in de nationale registers van de lidstaten geboekt. Het "nationale" register van de Gemeenschap zou kunnen worden gebruikt voor het bijhouden van de ERU's en de CER's die via door de Gemeenschap gefinancierde projecten worden gegenereerd; hierdoor zouden stimulansen worden geboden voor door de EG in derde landen te ontplooiën activiteiten om het probleem van de klimaatverandering in een ruimere context aan te pakken. Nadere bepalingen inzake het gebruik van de in dat register geboekte ERU's en CER's kunnen via de medebeslissingsprocedure worden vastgesteld in het licht van de resultaten van de toetsing waarin artikel 10 voorziet.

Het artikel bepaalt dat de nationale registers in een gecombineerd systeem mogen worden bijgehouden. De registers die werden ingesteld uit hoofde van de EG-regeling voor de handel in uitstootrechten, dienen in de nationale registers te worden opgenomen, en het artikel voorziet hierin.

Dit artikel bevat ook het voorschrift dat de gegevens in de nationale registers van de lidstaten tegelijk ter beschikking moeten worden gesteld van de centrale administrateur die in het kader van de EG-regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten wordt aangewezen. Dit is noodzakelijk omdat transacties die plaatsvinden binnen de nationale registers maar buiten de werkingssfeer van de EG-regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten, van belang zijn voor de naleving van de voorwaarden waaronder de mechanismen van het Protocol van Kyoto mogen worden gebruikt; de centrale administrateur dient hiervan derhalve op de hoogte te zijn.

Toegewezen hoeveelheid (artikel 7)

Beschikking 2002/358/EG bepaalt dat het bij Beschikking 1993/389/EEG inzake het bewakingssysteem ingestelde comité de Commissie assisteert bij de vaststelling van de respectieve uitstootniveaus, gemeten in ton kooldioxide-equivalent, die aan de Europese Gemeenschap en iedere lidstaat afzonderlijk worden toegewezen. Bedoelde vaststelling geschiedt op basis van de gekwantificeerde emissiebeperkings- of -reductieverplichtingen die in bijlage II van die beschikking zijn opgenomen. Artikel 7 van het onderhavige voorstel bepaalt dat de respectieve, overeenkomstig Beschikking 2002/358/EG vastgestelde uitstootniveaus vóór 1 januari 2007 bij het secretariaat van het UNFCCC worden ingediend.

Artikel 3, lid 8, van het Protocol van Kyoto voorziet in de mogelijkheid om voor de drie groepen gefluoreerde gassen hetzij 1990, hetzij 1995 als referentiejaar te kiezen voor de berekening van de initieel toegewezen hoeveelheid voor een gegeven partij. Om de

nauwkeurigheid en consistentie van de rapportage te garanderen, en gezien het feit dat een meerderheid van lidstaten de voorkeur geeft aan 1995 als referentiejaar voor de uitstoot van gefluoreerde gassen, is het passend dat de Gemeenschap en haar lidstaten laatstgenoemd jaar als referentiejaar kiezen.

Dit artikel bepaalt ook dat de lidstaten van de hun toegewezen hoeveelheid het equivalent van hun jaarlijkse uitstoot moeten afboeken wanneer alle procedures ter vaststelling van het niveau van die uitstoot zijn afgerond. Dit stemt overeen met de bepaling van de EG-regeling voor de handel in uitstootrechten die zegt dat bedrijven uitstootrechten ten belope van de jaarlijkse uitstoot van hun installaties dienen terug te geven zodra de omvang daarvan definitief is berekend; het gaat in wezen om een maatregel van goed beheer die ertoe moet bijdragen dat gevallen van niet-naleving worden vermeden.

Procedures in het kader van het Protocol van Kyoto (artikel 8)

Overeenkomstig het Protocol van Kyoto worden de gerapporteerde gegevens pas geaccepteerd en erkend nadat zij aan een internationale toetsingsprocedure zijn onderworpen. Deze internationale toetsingsprocedure van het PK vereist een volledige en doeltreffende samenwerking en coördinatie tussen de Gemeenschap en haar lidstaten, met name wat betreft de nalevingsprocedures in het kader van het Protocol van Kyoto - één en ander in overeenstemming met artikel 10 van het EG-Verdrag.

Het geval kan zich voordoen dat een toetsingspanel in de loop van de jaarlijkse internationale toetsing in het kader van het PK een implementatieprobleem met betrekking tot een lidstaat aan het licht brengt. In dergelijke gevallen moet ervoor worden gezorgd dat de Commissie tijdig over de nodige informatie beschikt en dat adequate coördinatie met de Commissie plaatsvindt alvorens de lidstaat actie onderneemt, aangezien elke wijziging die het internationale toetsingspanel in de inventaris van de lidstaat aanbrengt, gevolgen heeft voor de EG-inventaris en dus ook voor de globale naleving van het PK door de Gemeenschap. Dit geldt eveneens voor de onderlinge afstemming van de nalevingsprocedures vóór de behandeling ervan door het Comité voor de naleving dat wordt ingesteld om toe te zien op de naleving van het Protocol van Kyoto. Deze kwesties worden in het voorstel geregeld door middel van een algemene bepaling; de technische bijzonderheden kunnen worden uitgewerkt door middel van in dit kader aangenomen uitvoeringsbepalingen.

Comité (artikel 9)

Dit comité wordt het Comité klimaatverandering genoemd om recht te doen aan de veelheid van functies waarin het de Commissie zal bijstaan. Tot de opdracht van het comité behoren taken in samenhang met de bewaking en rapportage van broeikasgasemissies, taken uit hoofde van Beschikking 2002/358/EG betreffende de sluiting van het Protocol van Kyoto en de gezamenlijke nakoming van de in dat kader aangegane verplichtingen, en taken die voortvloeien uit de EG-regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten (COM(2001) 581 def.).

Toetsing (artikel 10)

Krachtens het Protocol van Kyoto dient de EG haar emissiereductiedoelstelling van -8% te halen. In het licht van de vooruitgang die naar verwachting de komende jaren met het oog op het realiseren van de Kyoto-doelstellingen zal worden gemaakt, is het wenselijk een toetsing uit te voeren die in voorkomend geval als basis kan dienen voor het voorstellen van aanvullende maatregelen op Gemeenschapsniveau. Aangezien de EG en haar lidstaten er

krachtens het Protocol van Kyoto toe gehouden zijn, te bewijzen dat zij tegen 2005 *aantoonbare vorderingen* hebben gemaakt, is het wenselijk de toetsing in 2006/7, vlak voor het begin van de eerste verbintenisperiode van het PK, te koppelen aan bedoelde beoordeling van de geboekte vorderingen. De toetsingsclausule voorziet in de mogelijkheid, passende nieuwe maatregelen voor te stellen. Die zouden bijvoorbeeld de vorm kunnen aannemen van aanbevelingen inzake verdere actie, nationale actieplannen ter naleving van het PK, een eventueel gebruik van de in het EG-register opgenomen ERU's en CER's om te vermijden dat het Protocol niet wordt nageleefd, en preferentiële handelsregelingen.

De toetsing dient betrekking te hebben op de mate waarin de Gemeenschap en haar lidstaten al hun verplichtingen ingevolge het Protocol van Kyoto nakomen. Dit houdt in dat erop wordt toegezien dat het gebruik van *Joint Implementation*, het *Clean Development Mechanism* en de internationale handel in emissierechten uit hoofde van de artikelen 6, 12 en 17 van het Protocol van Kyoto, complementair is ten opzichte van de interne maatregelen. In het licht van deze beoordeling kan de Commissie in voorkomend geval voorstellen formuleren om te garanderen dat de verplichtingen worden nagekomen.

Aanvullende bepalingen (artikelen 11 en 12)

Het voorstel bevat een bepaling waarbij Beschikking 93/389/EEG wordt ingetrokken; voorts wordt bepaald dat alle verwijzingen naar Beschikking 93/389/EEG dienen te worden gelezen als verwijzingen naar de nieuwe beschikking. Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de
Gemeenschap en de tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's³,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁴,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Beschikking 93/389/EEG van de Raad van 24 juni 1993 inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de Gemeenschap⁵ is een systeem ingesteld voor de bewaking van de antropogene emissies van broeikasgassen en de evaluatie van de vorderingen bij het nakomen van de verbintenissen ten aanzien van deze emissies. Teneinde rekening te houden met de internationale ontwikkelingen op dit gebied en met het oog op de duidelijkheid is het wenselijk, deze beschikking te vervangen.
- (2) Het uiteindelijke doel van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC), dat werd goedgekeurd bij Besluit 94/69/EG van de Raad van 15 december 1993 betreffende de sluiting van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering⁶, is het bewerkstelligen van een stabilisering van de concentratie van broeikasgassen in de atmosfeer op een niveau waarop gevaarlijke antropogene verstoring van het klimaatsysteem wordt voorkomen.

¹ PB C , , blz. .

² PB C , , blz. .

³ PB C , , blz. .

⁴ PB C , , blz. .

⁵ PB L 167 van 9.7.1993, blz. 31. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 1999/296/EG (PB L 117 van 5.5.1999, blz. 35) [en Verordening (EG) nr. xxxx/2002 (PB L xxx van x.x.2002, blz. x)].

⁶ PB L 33 van 7.2.1994, blz. 11.

- (3) Het UNFCCC verplicht de Gemeenschap en haar lidstaten tot het opstellen, periodiek bijwerken, openbaar maken en aan de Conferentie der Partijen rapporteren van nationale inventarissen van antropogene emissies per bron en verwijderingen per put van alle broeikasgassen die niet worden beheerst krachtens het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (hierna "broeikasgassen" te noemen), met gebruikmaking van vergelijkbare, door de Conferentie der Partijen overeengekomen methodieken.
- (4) Het UNFCCC verplicht alle partijen tot het opstellen, uitvoeren, openbaar maken en regelmatig bijwerken van nationale en, waar passend, regionale programma's die maatregelen bevatten ter beperking van klimaatverandering, toegespitst op antropogene emissies per bron en verwijderingen per put van alle broeikasgassen.
- (5) Het Protocol van Kyoto bij het UNFCCC werd goedgekeurd bij Beschikking 2002/358/EG van de Raad van 25 april 2002 betreffende de goedkeuring van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de in dat kader aangegane verplichtingen⁷.
- (6) Artikel 3, lid 2, van het Protocol van Kyoto bepaalt dat de in bijlage I van het UNFCCC opgenomen partijen in 2005 aantoonbare vorderingen dienen te hebben gemaakt bij de nakoming van hun verplichtingen ingevolge het protocol.
- (7) Elke in bijlage I van het UNFCCC opgenomen partij is ertoe gehouden een nationaal register in te stellen en bij te houden om te garanderen dat een nauwkeurige boekhouding wordt gevoerd van verlening, bezit, overdracht, annulering en afboeking van emissiereductie-eenheden, gecertificeerde emissiereducties, toegewezen eenheden en verwijderde eenheden⁸.
- (8) De Gemeenschap en haar lidstaten hebben gebruik gemaakt van artikel 4 van het Protocol van Kyoto, dat partijen bij het protocol toestaat hun emissiebeperkings- en emissiereductieverplichtingen gezamenlijk na te komen. Daarom is het passend te voorzien in doeltreffende samenwerking en coördinatie met betrekking tot het opstellen van de communautaire broeikasgasinventaris, de evaluatie van de vorderingen en de toetsings- en nalevingsprocedures die de Gemeenschap in staat moeten stellen haar rapportageverplichtingen in het kader van het Protocol van Kyoto na te komen overeenkomstig de politieke akkoorden en juridisch verbindende besluiten die op de zevende Conferentie der Partijen bij het UNFCCC in Marrakech tot stand zijn gekomen.
- (9) Aangezien de doelstellingen van de voorgestelde maatregelen, namelijk het nakomen van de verbintenissen van de Gemeenschap in het kader van het Protocol van Kyoto en met name de daarin vervatte bewakings- en rapportageverplichtingen, uit de aard der zaak niet in voldoende mate door de lidstaten kunnen worden gerealiseerd en derhalve beter op het niveau van de Gemeenschap tot stand kunnen worden gebracht, kan de Gemeenschap maatregelen treffen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel als omschreven in artikel 5 van het Verdrag. In overeenstemming met het in dat artikel

⁷ PB L 130 van 15.5.2002, blz. 1.

⁸ Besluit 19/CP.7, Bijlage, II - Eisen ten aanzien van de registers, A – Nationale registers.

omschreven evenredigheidsbeginsel gaat deze beschikking niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te bereiken.

- (10) Aangezien de maatregelen die noodzakelijk zijn om deze beschikking ten uitvoer te leggen, maatregelen van algemene strekking zijn als omschreven in artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁹, moeten zij worden aangenomen via de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit,

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Werkingssfeer

Bij deze beschikking wordt een systeem ingesteld voor:

- (a) de bewaking van alle in de lidstaten plaatsvindende antropogene emissies per bron en verwijderingen per put van broeikasgassen die niet vallen onder het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (hierna "broeikasgassen" te noemen);
- (b) de evaluatie van de vorderingen bij het nakomen van de verbintenissen ten aanzien van deze emissies per bron en verwijderingen per put;
- (c) de tenuitvoerlegging van het VN-Raamverdrag inzake klimaatverandering (hierna "het UNFCCC" te noemen) en het Protocol van Kyoto, met name op het stuk van de broeikasgasinventarissen, nationale systemen en registers van de Gemeenschap en haar lidstaten; en
- (d) het garanderen van de tijdige voltooiing, volledigheid, nauwkeurigheid, consistentie, vergelijkbaarheid en transparantie van de rapportage door de Gemeenschap en haar lidstaten aan het UNFCCC.

Artikel 2

Nationale programma's

- 1. De lidstaten ontwerpen en verwezenlijken nationale programma's voor de beperking en/of vermindering van hun antropogene emissies per bron en de intensivering van de verwijdering per put van alle broeikasgassen, met als doel bij te dragen tot:
 - (a) de nakoming van de verbintenissen van de Gemeenschap en haar lidstaten betreffende de beperking en/of vermindering van de emissies van alle broeikasgassen uit hoofde van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto, en
 - (b) de transparante en nauwgezette bewaking van de feitelijke en verwachte vorderingen van de lidstaten, met inbegrip van de door communautaire

⁹ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

maatregelen tot stand gebrachte bijdrage, bij het nakomen van de verbintenissen van de Gemeenschap en haar lidstaten uit hoofde van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto.

Deze programma's omvatten de in artikel 3, lid 2, genoemde informatie en worden dienovereenkomstig geactualiseerd.

2. De lidstaten maken de nationale programma's en de bijgestelde versies daarvan openbaar en stellen de Commissie daarvan in kennis binnen drie maanden na de vaststelling daarvan.
3. Op de daaropvolgende vergaderingen van het in artikel 9, lid 1, bedoelde comité stelt de Commissie de lidstaten in kennis van alle nationale programma's en bijgestelde versies daarvan die zij heeft ontvangen.

Artikel 3

Verslaglegging door de lidstaten

1. Met het oog op de beoordeling van de feitelijke vooruitgang bepalen de lidstaten, en rapporteren zij tegen 15 januari van ieder jaar (jaar X) aan de Commissie:
 - (a) hun antropogene emissies van de in bijlage A van het Protocol van Kyoto genoemde broeikasgassen (kooldioxide (CO₂), methaan (CH₄), distikstofoxide (N₂O), fluorkoolwaterstoffen (HFK's), perfluorkoolwaterstoffen (PFK's) en zwavelhexafluoride (SF₆)) gedurende het voorlaatste jaar (jaar X-2);
 - (b) voorlopige gegevens over hun emissies van koolmonoxide (CO), zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x) en vluchtige organische stoffen (VOS) gedurende het voorlaatste jaar (jaar X-2) samen met definitieve gegevens voor het op twee na laatste jaar (jaar X-3);
 - (c) hun antropogene emissies of verwijderingen via putten van kooldioxide gedurende het voorlaatste jaar (jaar X-2);
 - (d) informatie inzake de boekhouding met betrekking tot de emissies en verwijderingen als gevolg van landgebruik, veranderingen in landgebruik en bosbouw voor de jaren tussen 1990 en het voorlaatste jaar (jaar X-2);
 - (e) eventuele wijzigingen in de onder (a) tot en met (d) genoemde informatie met betrekking tot de jaren tussen 1990 en het op twee na laatste jaar (jaar X-3);
 - (f) het verslag betreffende hun nationale inventaris, waarin zijn opgenomen een beschrijving van het nationale inventarisatiesysteem, de gemaakte methodologische keuzes en veranderingen die zijn aangebracht in de gegevens van het voorlaatste jaar (jaar X-2) en eerdere jaren;
 - (g) informatie uit het nationale register - zodra dit tot stand is gebracht - betreffende verlening, bezit, overdracht, annulering en afboeking van toegewezen eenheden, verwijderde eenheden, emissiereductie-eenheden en gecertificeerde emissiereducties in de loop van het vorige jaar (jaar X-1);

- (h) informatie over de rechtspersonen die gemachtigd zijn deel te nemen aan de mechanismen waarin wordt voorzien bij de artikelen 6 en 12 van het Protocol van Kyoto, conform de desbetreffende nationale of communautaire bepalingen;
 - (i) de stappen die werden ondernomen om de ramingen te verbeteren op gebieden van de inventaris waar bijstellingen werden doorgevoerd;
 - (j) informatie betreffende de indicatoren voor het voorlaatste jaar (jaar X-2); en
 - (k) eventuele veranderingen in het nationale inventarisatiesysteem.
2. Met het oog op de beoordeling van de verwachte vorderingen rapporteren de lidstaten tegen 15 januari 2005 en vervolgens om de twee jaar aan de Commissie:
- (a) informatie over de nationale beleidsinitiatieven en maatregelen ter beperking en/of vermindering van de emissies van broeikasgassen of ter intensivering van de verwijdering door putten, voor ieder broeikasgas per sector gepresenteerd en met inbegrip van:
 - i) het doel van de beleidsinitiatieven en maatregelen;
 - ii) het type beleidsinstrument;
 - iii) de stand van de uitvoering van het beleidsinitiatief of de maatregel;
 - iv) indicatoren van de geboekte vorderingen, met inbegrip van de indicatoren die worden genoemd in de overeenkomstig lid 3 aangenomen uitvoeringsbepalingen;
 - v) kwantitatieve ramingen van de effecten van de beleidsinitiatieven en maatregelen op de emissies per bron en de verwijderingen per put van broeikasgassen tussen het referentiejaar en latere jaren, met name 2005, 2010 en 2015, voorzover mogelijk met inbegrip van de economische effecten; en
 - vi) de mate waarin interne maatregelen een belangrijk onderdeel vormen van de op nationaal niveau geleverde inspanningen alsook de mate waarin het gebruik van Joint Implementation, het Clean Development Mechanism en de internationale handel in emissierechten uit hoofde van de artikelen 6, 12 en 17 van het Protocol van Kyoto complementair is ten opzichte van de interne maatregelen;
 - (b) nationale prognoses inzake de emissies van broeikassen en de verwijdering van die gassen door putten, tenminste voor de jaren 2005, 2010, 2015 en 2020, uitgesplitst per gas en per sector, met inbegrip van:
 - i) prognoses "met bestaande maatregelen" en "met aanvullende maatregelen" zoals vermeld in de richtsnoeren van het UNFCCC en nader omschreven in de uit hoofde van lid 3 aangenomen uitvoeringsbepalingen;
 - ii) een duidelijke identificatie van de beleidsinitiatieven en maatregelen die in de prognoses zijn meegenomen;

- iii) de resultaten van een gevoeligheidsanalyse met betrekking tot de prognoses; en
 - iv) een beschrijving van de methodieken, modellen, onderliggende aannames en belangrijkste input- en output-parameters;
 - (c) informatie over de maatregelen die worden genomen of die zijn gepland ter uitvoering van de relevante communautaire wetgeving en beleidslijnen, informatie over de juridische en institutionele stappen ter voorbereiding van de uitvoering van de verbintenissen uit hoofde van het Protocol van Kyoto en informatie over de regelingen voor, en de toepassing op nationaal niveau van, de nalevings- en handhavingsprocedures;
 - (d) informatie over de institutionele en financiële regelingen en besluitvormingsprocedures ter coördinatie en ondersteuning van activiteiten in samenhang met de deelname aan de mechanismen van de artikelen 6 en 12 van het Protocol van Kyoto, met inbegrip van de participatie van rechtspersonen.
3. Uitvoeringsbepalingen betreffende de rapportage van de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie en de raming van in de nationale inventarissen ontbrekende gegevens worden vastgesteld volgens de in artikel 9, lid 2, bedoelde procedure.

Deze uitvoeringsbepalingen kunnen eisen bevatten inzake de rapportage voor het aantonen van vorderingen, zoals vereist krachtens artikel 3, lid 2, van het Protocol van Kyoto, en inzake de rapportage in samenhang met de extra periode voor het nakomen van de verbintenissen.

De uitvoeringsbepalingen worden gewijzigd wanneer zulks dienstig is, in voorkomend geval rekening houdend met in het kader van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto genomen besluiten.

Artikel 4

Inventarisatiesysteem van de Gemeenschap

1. De Commissie stelt in samenwerking met de lidstaten jaarlijks een communautaire broeikasgasinventaris en een verslag betreffende de communautaire broeikasgasinventaris op, doet tegen 28 februari de ontwerp-versie daarvan aan de lidstaten toekomen, publiceert ze en dient ze tegen 15 april van ieder jaar in bij het UNFCC-secretariaat. Ramingen voor de in de nationale inventarissen ontbrekende gegevens worden daarin opgenomen conform de uit hoofde van artikel 3, lid 3, aangenomen uitvoeringsbepalingen.
2. De Commissie stelt overeenkomstig de in artikel 9, lid 2, bedoelde procedure een communautair inventarisatiesysteem vast om de nauwkeurigheid, vergelijkbaarheid, consistentie, volledigheid en tijdige beschikbaarheid van de nationale inventarissen in relatie tot de communautaire broeikasgasinventaris te garanderen.

Dit systeem dient te voorzien in een kwaliteitsevaluatie- en kwaliteitsbeheersingsprogramma dat de vaststelling van kwaliteitsdoelstellingen alsook een plan voor de kwaliteitsevaluatie en kwaliteitsbeheersing van de inventaris omvat.

3. Het Europees Milieuagentschap verleent in overeenstemming met zijn jaarlijkse werkprogramma de Commissie waar passend assistentie bij de tenuitvoerlegging van de leden 1 en 2.
4. Op 31 december 2004 voeren de lidstaten uit hoofde van het Protocol van Kyoto nationale inventarisatiesystemen in voor de raming van de antropogene emissies van broeikasgassen en de door putten verwijderde hoeveelheden kooldioxide.

Artikel 5

Evaluatie van de vorderingen en rapportage

1. De Commissie beoordeelt jaarlijks in overleg met de lidstaten de vorderingen die de Gemeenschap en haar lidstaten hebben gemaakt bij het nakomen van hun verbintenissen uit hoofde van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto als omschreven in Beschikking 2002/358/EG, teneinde te evalueren of bedoelde vorderingen volstaan om deze verbintenissen na te komen.

Bij deze beoordeling wordt rekening gehouden met de vorderingen op het stuk van communautaire beleidsinitiatieven en maatregelen en met de informatie die door de lidstaten wordt ingediend overeenkomstig artikel 3 en artikel 6, lid 2, van deze beschikking alsmede artikel 21 van Richtlijn xx/xxxx/EG [tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad].

De beoordeling heeft om de twee jaar ook betrekking op de verwachte vorderingen van de Gemeenschap en haar lidstaten bij het nakomen van hun verbintenissen in het kader van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto.

2. Op basis van de in lid 1 bedoelde beoordeling dient de Commissie jaarlijks een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad.

Dit verslag bevat hoofdstukken over de feitelijke en verwachte emissies en verwijderingen door putten, over beleidsinitiatieven en maatregelen en over het gebruik van de mechanismen waarin de artikelen 6, 12 en 17 van het Protocol van Kyoto voorzien.

3. De Commissie stelt een verslag op over het aantonen van de door de Gemeenschap tegen 2005 gemaakte vorderingen, rekening houdend met de informatie die overeenkomstig de uit hoofde van artikel 3, lid 3, aangenomen uitvoeringsbepalingen werd ingediend, en dient dit uiterlijk op 1 januari 2006 in bij het secretariaat van het UNFCCC.
4. Het Europees Milieuagentschap verleent in overeenstemming met zijn jaarlijkse werkprogramma de Commissie waar passend assistentie bij de tenuitvoerlegging van de leden 1, 2 en 3.

Artikel 6

Nationale registers

1. Door de Gemeenschap en haar lidstaten worden registers ingesteld en bijgehouden teneinde te garanderen dat een nauwkeurige boekhouding wordt gevoerd van verlening, bezit, overdracht, annulering en afboeking van toegewezen eenheden, verwijderde eenheden, emissiereductie-eenheden en gecertificeerde emissiereducties. In deze registers worden de registers opgenomen die werden ingesteld bij artikel [...] van Richtlijn xx/xxxx/EG [tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad], overeenkomstig bepalingen die worden vastgesteld volgens de in artikel 9, lid 2, van deze beschikking bedoelde procedure.

De Gemeenschap en de lidstaten mogen hun registers samen met één of meer andere lidstaten in een gecombineerd systeem bijhouden.

2. De in de eerste zin van lid 1 genoemde elementen worden medegedeeld aan de krachtens artikel [...] van Richtlijn xx/xxxx/EG [tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad] aangewezen centrale administrateur.

Artikel 7

Toegewezen hoeveelheid

1. Overeenkomstig artikel 3, lid 8, van het Protocol van Kyoto gebruiken de Gemeenschap en haar lidstaten 1995 als referentiejaar voor fluorkoolwaterstoffen, perfluorkoolwaterstoffen en zwavelhexafluoride.
2. De Commissie dient uiterlijk op 31 december 2006 een verslag in bij het secretariaat van het UNFCCC waarbij de toegewezen hoeveelheid voor de Gemeenschap en haar lidstaten wordt gelijkgesteld aan hun respectieve emissieniveaus zoals bepaald overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Beschikking 2002/358/EG.
3. Nadat de toetsing van hun nationale inventaris in het kader van het Protocol van Kyoto voor ieder jaar van de eerste verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto is voltooid en eventuele vragen met betrekking tot de tenuitvoerlegging zijn opgelost, boeken de lidstaten onverwijld van de hun toegewezen hoeveelheid het aantal eenheden af dat overeenstemt met hun netto-emissies in de loop van dat jaar.

Artikel 8

Procedures in het kader van het Protocol van Kyoto

1. De lidstaten zien erop toe dat er volledige en doeltreffende samenwerking en coördinatie plaatsvindt met de Commissie inzake:
 - (a) het opstellen van de communautaire broeikasgasinventaris en het verslag betreffende de communautaire broeikasgasinventaris, overeenkomstig artikel 4, lid 1;
 - (b) de toetsings- en nalevingsprocedures in het kader van het Protocol van Kyoto;

- (c) eventuele aanpassingen of andere veranderingen in de nationale inventarissen en verslagen betreffende de nationale inventarissen die bij het secretariaat van het UNFCCC werden of worden ingediend; en
 - (d) het opstellen van het verslag over het aantonen van de door de Gemeenschap tegen 2005 gemaakte vorderingen, overeenkomstig artikel 5, lid 3.
- 2. De lidstaten dienen tegen 15 april van ieder jaar bij het secretariaat van het UNFCCC een nationale inventaris in die identieke informatie bevat als die welke overeenkomstig artikel 3, lid 1, werd ingediend, tenzij aan de Commissie uiterlijk op 15 maart van dat jaar informatie werd verstrekt waardoor inconsistenties of hiaten werden weggewerkt.
 - 3. De Commissie kan volgens de in artikel 9, lid 2, bedoelde procedure termijnen en procedures voor deze samenwerking en coördinatie vaststellen.

Artikel 9

Comité

- 1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité (het "Comité klimaatverandering"), bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.
- 2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.
- 3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

Artikel 10

Toetsing

Na de indiening van het verslag over het aantonen van de tegen 2005 gemaakte vorderingen overeenkomstig artikel 5, lid 3, beziet de Commissie onverwijld in welke mate de Gemeenschap en haar lidstaten vorderingen maken bij het bereiken van de overeenkomstig Beschikking 2002/358/EG vastgestelde uitstootniveaus en in welke mate zij hun verbintenissen uit hoofde van het Protocol van Kyoto nakomen. In het licht van deze beoordeling kan de Commissie passende voorstellen formuleren om te garanderen dat de Gemeenschap en haar lidstaten hun emissieniveaus niet overschrijden en dat hun verbintenissen uit hoofde van het Protocol van Kyoto worden nagekomen.

Artikel 11

Intrekking

Beschikking 1993/389/EEG wordt hierbij ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken beschikking gelden als verwijzingen naar deze beschikking en worden gelezen overeenkomstig de concordantietabel in de bijlage.

Artikel 12

Adressaten

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, op

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

CONCORDANTIETABEL

Beschikking 93/389/EEG	Deze beschikking
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1
Artikel 2, lid 2	Artikel 2, lid 1, en artikel 3, lid 2
Artikel 3, lid 1	Artikel 3, leden 1 en 3
Artikel 3, lid 2	Artikel 3, lid 1, en artikel 4, lid 2
Artikel 3, lid 3	Artikel 4, lid 1
Artikel 4	Artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 5, lid 1
-----	Artikel 4, lid 3
Artikel 5, leden 1 en 2	Artikel 2, lid 2
Artikel 5, lid 3	Artikel 5, lid 1
Artikel 5, lid 4	Artikel 5, lid 2
-----	Artikel 5, lid 3
Artikel 6	Artikel 5, lid 1
Artikel 7	-----
-----	Artikel 6
-----	Artikel 7
-----	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
-----	Artikel 10
-----	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12

EFFECTBEOORDELINGSFORMULIER

Financiële gevolgen van het voorstel voor de begrotingsmiddelen van de Europese Gemeenschap

TITEL VAN HET VOORSTEL

Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto

REFERENTIENUMMER VAN HET DOCUMENT

COM(2003) 51

VOORSTEL

Het voorstel voor een beschikking betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto is bedoeld ter vervanging van Beschikking 93/389/EEG van de Raad inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de Gemeenschap¹, waarbij een systeem werd ingesteld voor de bewaking van de antropogene emissies van broeikasgassen en de evaluatie van de vorderingen bij het nakomen van de verbintenissen ten aanzien van deze emissies. Doel is, de rapportageverplichtingen en de richtsnoeren voor de uitvoering van het Protocol van Kyoto waarover op de COP7 van het UNFCCC in Marrakech politieke akkoorden en juridisch verbindende besluiten tot stand zijn gekomen, in het bewakingssysteem te integreren en de emissieprognoses te harmoniseren. Het gewijzigde bewakingssysteem zal bijdragen tot de doeltreffende naleving van de internationale verbintenissen van de Europese Gemeenschap en haar lidstaten in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en het Protocol van Kyoto.

GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Er worden geen directe effecten op de communautaire begroting verwacht.

Het voorstel voorziet in de voortzetting van het bewakingssysteem voor broeikasgassen (Beschikking 93/389/EEG van de Raad inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de Gemeenschap²) in gewijzigde vorm. De kosten van deze bewaking worden ook in de toekomst gedragen door de lidstaten.

Het laat zich aanzien dat de kosten in samenhang met de registers niet hoger zullen uitvallen dan de ramingen die zijn opgenomen in het voorstel voor een richtlijn tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot

¹ PB L 167 van 9.7.1993, blz. 31. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 99/296/EG (PB L 117 van 5.5.1999, blz. 35) [en Verordening (EG) nr. xxxx/2002 (PB L xxx van x.x.2002, blz. x)].

² PB L 167 van 9.7.1993, blz. 31. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 1999/296/EG (PB L 117 van 5.5.1999, blz. 35) [en Verordening (EG) nr. xxxx/2002 (PB L xxx van x.x.2002, blz. x)].

wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad³. Een uitvoerige opgave van de geraamde kosten voor het opzetten en bijhouden van een register is te vinden in COM(2001) 581 def.

De uitgaven voor het comité komen ten laste van begrotingslijn A 7030, aangezien het niet gaat om een nieuw comité.

GEVOLGEN VOOR DE PERSONELE MIDDELEN

Zoals hierboven uiteengezet, voorziet het voorstel voor de toekomst ook in jaarlijkse en periodieke verslaglegging door de Commissie aan het Parlement, de Raad en het UNFCCC. Deze werkzaamheden, die door het Europees Milieuagentschap, het thematisch centrum van het EMA voor luchtkwaliteit en klimaatverandering en de diensten van de Commissie in onderlinge samenwerking worden uitgevoerd, komen ten laste van de communautaire begroting. Wat de Commissie betreft, is voor de voortzetting van de bewaking niet in specifieke extra personele middelen voorzien. Indien na de aanneming van het voorstel aanvullende personele middelen noodzakelijk blijken, moet met de bestaande middelen van DG Milieu in deze behoefte kunnen worden voorzien.

Naar verwachting zal de behoefte aan personele middelen in samenhang met de registers de reeds in het voorstel voor een richtlijn tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad⁴ genoemde ramingen niet overtreffen. Het aantal personeelsleden dat nodig is voor het instellen en bijhouden van een register wordt genoemd in COM(2001) 581 def. (5 nieuwe permanente posten).

³ COM (2001) 581 def.

⁴ COM (2001) 581 def.

EFFECTBEOORDELINGSFORMULIER

Effect van het voorstel op het bedrijfsleven, met name op het midden- en kleinbedrijf (MKB)

TITEL VAN HET VOORSTEL

Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto.

REFERENTIENUMMER VAN HET DOCUMENT

COM(2003) 51

VOORSTEL

Het voorstel voor een beschikking betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto is bedoeld ter vervanging van Beschikking 93/389/EEG van de Raad inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de Gemeenschap¹, waarbij een systeem werd ingesteld voor de bewaking van de antropogene emissies van broeikasgassen en de evaluatie van de vorderingen bij het nakomen van de verbintenissen ten aanzien van deze emissies. Doel is, de rapportageverplichtingen en de richtsnoeren voor de uitvoering van het Protocol van Kyoto waarover op de COP7 van het UNFCCC in Marrakech politieke akkoorden en juridisch verbindende besluiten tot stand zijn gekomen, in het bewakingssysteem te integreren en de emissieprognoses te harmoniseren. Het gewijzigde bewakingssysteem zal bijdragen tot de doeltreffende naleving van de internationale verbintenissen van de Europese Gemeenschap en haar lidstaten in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en het Protocol van Kyoto.

EFFECT OP HET BEDRIJFSLEVEN

Waarop is het voorstel van invloed?

Het voorstel betreft rapportageverplichtingen van de lidstaten – er zijn geen gevolgen voor het bedrijfsleven.

– Welke bedrijfstakken?

Niet van toepassing.

– Welke bedrijfsomvang (met welk aandeel van kleine en middelgrote bedrijven)?

Niet van toepassing.

¹ PB L 167 van 9.7.1993, blz. 31. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 99/296/EG (PB L 117 van 5.5.1999, blz. 35) [en Verordening (EG) nr. xxxx/2002 (PB L xxx van x.x.2002, blz. x)].

- **Zijn er bijzondere geografische gebieden van de Gemeenschap waar deze bedrijven voorkomen?**

Niet van toepassing.

Wat moeten de bedrijven doen om aan de voorgestelde wetgeving te voldoen?

Niet van toepassing.

Welke economische gevolgen zal het voorstel waarschijnlijk hebben?

Niet van toepassing.

- **voor de werkgelegenheid?**

Niet van toepassing.

- **voor de investeringen en de oprichting van nieuwe bedrijven?**

Niet van toepassing.

- **voor het concurrentievermogen van de bedrijven?**

Niet van toepassing.

Bevat het voorstel maatregelen om rekening te houden met de bijzondere situatie van kleine en middelgrote bedrijven (minder zware of andere eisen, enz.)?

Niet van toepassing.

RAADPLEGING

Geef een overzicht van de organisaties die over het voorstel zijn geraadpleegd.

Niet van toepassing.